

han formanede Rigsdagens Medlemmer til ikke at tale derom. Jeg ved ikke, mine Herrer, hvem der efter dette er berettiget til at tale om Hensynsløshed, enten Tinget her eller Ministeriet, men jeg mener i hvert Tilfælde, at Ministeriet ikke er berettiget til at tale om Hensynsløshed.

Udenrigsministeren (Scavenius): Jeg protesterer mod denne Udlægning af mine Ord. Det, jeg sagde i det lukkede Møde, var en Advarsel mod, at man overfor Omverdenen skulde give det Indtryk af, at der var blevet udøvet et Tryk, en Pression i denne Sag. Jeg sagde: Det er ikke en for Danmark værdig Fremstilling. Og jeg havde været af den Mening, at naar dette lukkede Møde havde været afholdt, vilde det faa sin Betydning ogsaa for Pressen, men jeg ser, at de Herrer Presse efter Mødet opfører sig uden noget som helst Hensyn til de Oplysninger, der er blevet givet. Ja, man gør dem endog latterlige og kaster dem væk, som om de ingen Betydning havde. Dette kalder jeg en hensynsløs Optræden.

Finansministeren (Brandes): Jeg kan naturligvis kun bekræfte, hvad min Kollega Udenrigsministeren har sagt, at jeg ikke har henvist til, at der var andre Oplysninger at give end dem, der allerede er givne i det fortrolige Møde, men da det lader til, at en Tekst kan læses og forstaas paa meget forskellig Maade, kan det jo være muligt, at man, hvis man kom til at tale om den Ordlyd, der f. Eks. bruges i de Tilkendegivelser, der er foregaaet, de Meningsudvekslinger, der har fundet Sted mellem de to Regeringer, kunde komme til en Forstaaelse med hinanden om, hvad disse Ord og Udtalelser betyder. At de synes at betyde noget andet for Udenrigsministeren og Regeringen end for det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og hans Følgesvend (*Slebsager*: Er det et parlamentarisk Udtryk?) kan der ikke være Tvivl om, efter hvad der her foreligger. Er „Følgesvend“ ikke et parlamentarisk Udtryk? Jeg indser ikke, at der kan være noget krænkende i at følge en anden Mand. Jeg troede desuden ogsaa, at man i et Parti fulgte sin Chef. Maaske det ærede Medlem ikke gør det, det ved jeg ikke noget om. Jeg vil kun sige til det ærede Medlem, der paastaar, at der er en Uoverensstemmelse mellem, hvad der er fremhævet i det offentlige Møde, og hvad der er sagt i det fortrolige Møde af Udenrigsministeren om, at man ikke offentligt skulde komme

ind paa den internationale Situation, at jeg haaber, at det ærede Medlem nu efter Udenrigsministerens Udtalelser kan forstaa det. Sagen er simpelthen den, at der maatte og skulde tages Hensyn til, hvad der var fremkommet i det fortrolige Møde. Men naar der ikke tages Hensyn dertil, naar det ganske overspringes, som Udenrigsministeren rigtigt siger, og bliver holdt fjernt fra Debatten, og naar man lader, som om det ikke eksisterer, efter vor Mening vel vidende, at det eksisterer, fordi det findes i Akterne, saa er det nødvendigt for Regeringens Medlemmer overfor Offentligheden og overfor den høje Rigsdag at paapege, at der er et saadant Moment som det omtalte. Det er der ikke nogen Uoverensstemmelse i. Der er en logisk Sammenhæng i, at naar der ikke tages Hensyn til, hvad der fremkom i det fortrolige Møde, bliver der Anledning for Regeringens Medlemmer til at pege paa det, som blev sagt i det fortrolige Møde.

Jeg kan stadig ikke forstaa, at de ærede Medlemmer nu ikke forlanger Udvalg for i dette Udvalg under fortrolige Former at faa denne Sag diskuteret, da det dog, synes jeg, maa være af den største Betydning for den danske Rigsdag at faa Sagen gennemdrøftet. Naar Regeringen er af den Mening, at der foreligger et endog betydeligt Faremoment, undrer jeg mig meget over, at der er et Parti, der end ikke vil høre Tale derom, end ikke efter at man har meddelt dem saadanne Oplysninger, som forekommer os andre i høj Grad at bevise Faremomentet i Sagen.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Slebsager: Jeg ved ikke, at der hverken af Medlemmer af dette eller det andet høje Ting er gjort Misbrug af Udtalelser fra det lukkede Møde. . . (*Borgbjerg*: Det er Pressen, der er Tale om!) . . . Pressen er ikke Rigsdagen; jeg taler om Rigsdagen, om Folketinget og Landstinget, og dér er der ikke, mig bekendt, foregaaet Misbrug af Udtalelser fra det fortrolige Rigsdagsmøde hverken med Hensyn til den internationale Risiko eller noget som helst andet, men de to Herrer, som har ført Momentet om den internationale Risiko, oven i Købet stærkt, ind i den offentlige Debat her i Landet, er den højtærede Udenrigsminister og højtærede Finansminister. Jeg ved ikke, om disse to Ministre mener, at dette er hensynsfuldt overfor Rigsdagen